

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **A. L.**, zastoupena L. L., proti žalovanému: **nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, o žalobě ze dne 10. 10. 2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 11. 2012, č. j. 30 A 86/2012 - 20,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 21. 11. 2012 doručena kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) ze dne 20. 11. 2012, proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 11. 2012, č. j. 30 A 86/2012 - 20, jímž byla odmítnuta její žaloba ze dne 10. 10. 2012 v části, kterou se domáhala toho, aby soud určil, že zásah žalovaného nejvyššího státního zástupce v podobě nepodání stížnosti pro porušení zákona ve prospěch stěžovatelky je nezákonný.

[2] Usnesením ze dne 14. 12. 2012, č. j. 6 Aps 10/2012 - 14, jež nabylo právní moci dne 2. 1. 2013, Nejvyšší správní soud zamítl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce a vyzval ji k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnosti ve výši 5000 Kč a k předložení plné moci udělené advokátovi k jejímu zastupování, případně k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatelka na výzvu Nejvyššího správního soudu nereagovala.

[4] Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (ustanovení § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „s. ř. s.“/). Stěžovatelka nicméně nesplnila jinou z podmínek řízení o kasační stížnosti

stanovenou v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení „stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“

[5] Nedostatek povinného zastoupení advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19.

[6] Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

[7] Nadto Nejvyšší správní soud obiter dictum uvádí, že stěžovatelka rovněž neuhradila soudní poplatek, což představuje důvod pro zastavení řízení. Nejvyšší správní soud rovněž podotýká, že ani pokud by věc posuzoval meritorně, nebyla by stěžovatelka úspěšná, neboť krajský soud posoudil věc správně; soudy ve správním soudnictví nepřezkoumávají postupy orgánů činných v trestním řízení, jak bylo stěžovatelce vysvětleno v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2012, č. j. 6 Aps 10/2012 - 14.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2013

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu